

Wetgeving op aantoonbaarheid van testuitslag

Voor het mogelijk maken van maatschappelijke bewegingsvrijheid zal het lastiger zijn om tegen- dan om voorstanders te vinden. De manier waarop is echter verwerpelijk. Een aantal argumenten daarvoor zijn:

Uitvergroting van polarisatie: de discussie rondom het thema COVID-19 en de daaromheen genomen maatregelen die betwistbaar zijn verhard. Voor- en tegenstanders worden gescheiden door een steeds groter wordende kloof. Een maatregel zoals voorgesteld zorgt voor verdere polarisatie. En dat heeft de maatschappij nog minder hard nodig dan bewegingsvrijheid.

Beroep op eigen verantwoordelijkheid: Wie zich niet laat vaccineren, kan daar een legitieme en verdedigbare reden voor hebben. Bij de afweging die daarin wordt gemaakt zal ook een risico-afweging zijn gemaakt. Over de kans en impact van een COVID-19 besmetting. Deze zal ook invloed hebben op de keuze van een individu met grondrechten om weer volop gebruik te maken van de maatschappelijke bewegingsvrijheid of zich daarvan te onthouden. En laten we die eigen verantwoordelijkheid ook voor een deel neerleggen bij de mensen die behoren tot een risicogroep en die nog niet gevaccineerd zijn.

Selectieve solidariteit: Vele individuen zijn solidair geweest door zich te schikken naar de maatregelen die het kabinet heeft genomen. Maatregelen die nagenoeg geen enkel aantoonbaar effect hebben opgeleverd. ‘samen krijgen we corona onder controle’ toch? Het voorstel staat haaks op dit principe.

Gebrek aan noodzaak: Voor grote groepen mensen zijn de effecten van een corona-besmetting beperkt. Ook is de mortaliteitsratio minder dan 1%. Het grootste risico ligt bij risicogroepen. Die zullen zich, uitgaande van eerdergenoemde eigen verantwoordelijkheid, sneller afzijdig houden van maatschappelijk verkeer. Op zijn minst totdat ze zijn gevaccineerd.

Legitimiteit van weigering: Bepaalde gelederen binnen de christelijke signatuur hebben op dogmatische grond moeite met vaccinatie. De huidige maatregel discrimineert deze groep. De vergelijking met een hedendaagse Davidsster komt derhalve niet uit de lucht vallen. Het lijkt me duidelijk dat dergelijke situaties voorkomen moeten worden. Net zoals er respect is opgebracht voor het invoeren van corona-maatregelen op basis van ‘gevoel’ en zonder een idee te hebben wat het effect is, zou er ook respect en begrip moeten zijn voor mensen die op eenzelfde soort ‘gevoel’ grote moeite hebben met de vaccinatie.

Net als bij de instelling en naleving van de opgelegde beperkingen gaat het er niet om dat we het met elkaar eens zijn, maar dat we elkaar de ruimte geven voor het hebben van een afwijkende visie en overtuiging.

Onzekerheid bijwerkingen: Er zijn grote twijfels over de inzet van vaccins aangezien er geen enkel zicht is op bijwerkingen, anders dan wat we uit de media moeten vernemen vanuit de praktijk. En die berichten zijn niet altijd opbeurend. Het kan toch niet serieus een optie zijn om vaccinatie te verplichten?

Testen: (PCR) Tests ten behoeve van screening zijn aantoonbaar ongeschikt. Dat brengt het doel en middel, en daarmee het wetsvoorstel, in disbalans. Dat laat onverlet de mogelijke negatieve effecten die mogelijk ontstaan door de gecreëerde schijnveiligheid.

Interpretatie van tijdelijkheid: bij instelling van de avondklok hebben we kunnen ervaren dat het tijdelijk karakter een loos argument is om verwerpelijke wetgeving in te voeren. Het begrip ‘tijdelijk’ lijkt tot in de eeuwigheid verlengbaar.

Wettelijk draagvlak: Het is maar zeer de vraag of deze maatregel grondwettelijk gezien ingesteld kan worden. Artikel 1 van de grondwet verbiedt discriminatie op welke grond dan ook. Ook is het maar zeer de vraag in hoeverre artikel 11, wat het recht op onaantastbaarheid van het lichaam beschrijft, ruimte laat voor het voorstel.

Eenzijdige voorlichting: De modellen van het RIVM staan terecht onder druk. Ook worden allerlei aannames regelmatig bijgesteld. En er wordt enkel naar de virologische kant van het vraagstuk gekeken. Mooie en ondoorgroondelijke grafieken, verbale bangmakerij die nooit uitkomt zorgt voor een onvoldoende gedragen beeld om de draconische maatregelen die worden voorgesteld te rechtvaardigen.

Proportionaliteit: Het offer en het effect zijn niet met elkaar in balans. Net als zovele maatregelen is noodzaak, nevenschade en effectiviteit niet onderzocht.

Het geheel beschouwend, zijn er meer en zwaarder wegende argumenten om de wet niet in te voeren dan om dit wel te doen.